

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 205/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava IV z 19. januára 2009 v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp/224/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. februára 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) z 19. januára 2009 v konaní vedenom pod sp. zn. 0 Tp/224/2008.

Sťažovateľ v sťažnosti z 12. februára 2009 označil za porušovateľa svojich práv okresný súd, resp. sudcu okresného súdu JUDr. I. A., „ktorý porušoval základné ľudské právo spôsobom KRIMINÁLNEHO VÝKONU SÚDNICTVA, keď napriek tomu, že bol senátom Krajského súdu Bratislava v konaní 2 Nto/2/07 zo dňa 15. 03. 2007 vo veci P. vylúčený...

... do konania zasahuje a to rýdzo MAFIÁNSKYM SPÔSOBOM... konkrétne uznesením 0 Tpo/224/2008 zo dňa 19. 01. 2009...

JUDr. I. A. doručil uznesenie už s vyznačením právoplatnosti... MAFIÁNSKY, SVOJVOLNE ZMARIL základné právo garantované čl. 13 – právo na účinný opravný prostriedok medzinárodným dohovorom. Okrem toho porušil čl. 6 ods. 1 – právo na spravodlivé konanie...“.

Ďalej v sťažnosti uviedol, že aj napriek tomu, že už v roku 1994 podal podnet na trestné stíhanie proti „P.“, orgány činné v trestnom konaní začali trestné stíhanie až v roku 2002.

Okresný súd „predtým 2 x prikázal dozorujúcej prokurátorke... ZABEZPEČIŤ NÁROKY POŠKODENÉHO, čo sa nestalo. Sťažovateľ podal sťažnosť proti nečinnosti a odmietnutiu vykonať úkon prokurátorom A. O.

Túto sťažnosť ŽIVEL, MAFIÁN JUDr. I. A. zamietol hnusným, drzým, protizákonným spôsobom.“.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd vyslovil, že okresný súd porušil jeho práva zaručené čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, a rozhodol o zrušení uznesenia okresného súdu sp. zn. 0 Tp/224/2008 z 19. januára 2009.

Zároveň sa domáhal, aby mu ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie v sume 50 000 €, a žiadal, aby okresný súd konal vo veci „P.“ bez zbytočných priet'ahov.

V sťažnosti sa tiež domáha, aby mu ústavný súd ustanovil v konaní právneho zástupcu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa z 12. februára 2009 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované sudcovi pôsobiacemu na okresnom súde.

Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného neprímeraným spôsobom označujú sudcu všeobecného súdu za „*mafiana*“, obviňujú ho z „*mafianskych spôsobov*“ a nespravodlivého rozhodovania vo vzťahu k sťažovateľovi a naznačujú aj jeho zaujatosť pri rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka konania poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal zákonného sudcu okresného súdu, súdy, ale i iné úrady, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť i v rámci trestnoprávneho konania, kde vystupuje sťažovateľ ako poškodený, rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva aj požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale aj samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotného rozhodujúceho súdu, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a z tohto dôvodu bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na záver ústavný súd pripomína, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť

vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ rozhodnutím ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 52/06 zo 14. februára 2006 upozornený, avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júla 2009